

Landbrugsministeren (K. Pedersen): De tre Lovforslag, som jeg her skal fremsætte for det høje Ting, er: *Forslag til Lov om Bortsalg af Jorder i offentligt Eje*, *Forslag til Lov om Brug af Huse paa Landet* og *Forslag til Lov om Fæstegodsets Overgang til Selveje*. Alle tre Lovforslag blev fremsat for den høje Rigsdag i Fjor, uden at de Udvalg, der blev nedsat desangaaende, afgav Betænkning, idet de kun afgav Beretning, og Lovforslagene fremsættes derfor i samme Skikkelse, hvori de blev fremsat i Fjor. Maa jeg blot om de to sidstnævnte Lovforslag gøre opmærksom paa, at siden de i Fjor blev fremsat, er en Del Fæste overgaaet til Selveje ved frivillig Overenskomst, og der kunde derfor maaske have været Grund til at indføre visse Ændringer i Lovforslaget om Fæstegodsets Overgang til Selveje. Men i den Beretning, som Udvalget afgav angaaende dette Lovforslag og om Forslag til Lov om Brug af Huse paa Landet — disse Lovforslag er jo nøje knyttede til hinanden —, ser det ud til, at Udvalget var lige ved at blive enigt om denne Sags Ordning. Jeg har derfor ikke fundet Anledning til at indføre Ændringer i Lovforslaget, men dersom det kommende Udvalg skulde ønske en Forhandling med mig derom, er jeg meget villig dertil, og om Udvalget skulde ønske det, er jeg ogsaa villig til at udarbejde de Ændringsforslag, der maaske kunde være Anledning til.

Med disse Ord skal jeg anbefale samtlige tre Lovforslag til Tingets Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af samtlige de i Dag fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1; Fremlæggelsen findes i Tidenden Sp. 21).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

N. Neergaard: Ved første Behandling af Finanslovforslaget burde vel det finansielle være Hovedsagen. Det, der først og fremmest skulde omtales, skulde være Regeringens Finansplan for det kommende Finansaar, den, som skulde ligge i Finanslovforslaget. Men det siger sig selv,

at intet saadant kan finde Sted under de nuværende Forhold, alene af den Grund, at Finanslovforslaget ikke er og ikke kan være det, som det efter Grundloven skulde være, nemlig et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter i det vedkommende Finansaar. Statsregnskabet for det sidst tilendebragte Finansaar, 1916—17, viser, at medens Aarets Finanslov i den endelige Skikkelse udviste en løbende Indtægt af 164 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og paa §§ 8—25 en løbende Udgift af 120 Mill. Kr., var den tilsvarende virkelige Indtægt og Udgift 242 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. og 250 $\frac{2}{3}$ Mill. Kr. Disse Tal siger med tilstrækkelig Tydelighed, at Finansloven kun er det døde Skelet; det er Tillægsbevillingsloven, som vil komme til at klæde dette Skelet med Kød og Blod. Med andre Ord, Tillægsbevillingsloven er blevet den egentlige Finanslov under disse Forhold, og først ved den faar vi en i hvert Tilfælde tilnærmelsesvis Forestilling om, hvordan Aarets finansielle Billede vil komme til at se ud, thi først den viser os noget om, hvorledes de hurtigt skiftende ekstraordinære Indtægts- og Udgiftslove, som er ved helt at overskygge de ordinære, vil virke ind paa Aarets finansielle Resultat.

Men, spørger man saa: Kan vi dog ikke ved Hjælp af de vigtigste, allerede nu vedtagne ekstraordinære Love faa en i det mindste forudsagningsvis Forestilling om, hvordan Stillingen i Finansaaret 1918—19 vil blive? Det kan vi heller ikke med blot tilnærmelsesvis Sikkerhed. Af flere Grunde. For det første omfatter ingen af disse Love hele Finansaaret 1918—19 — to af de vigtigste, nemlig Loven om Stats-tilskud til Kommunerne i Anledning af Dyrtiden og den nu under Behandling værende Arbejdsløshedslov, udløber endog inden det vedkommende Finansaars Begyndelse —, og dernæst afhænger deres finansielle Virkninger af, hvorledes de økonomiske Forhold vil stille sig, og det hele beherskes inderst inde af det store Spørgsmaal om Krigens Varighed. Men selv om det end er umuligt for os at trænge ret dybt ind i alt dette, vil dog saa meget være klart for enhver, der sysler med det, at selv med de nys vedtagne Indtægtskilder — jeg tænker paa de i denne Maaned vedtagne Indtægtslove — vil vi efter al Rimelighed være langt fra at kunne naa Balance i 1918—19. Saare langt vil vi være fra det, hvis Krigen varer ved i hele dette Finansaar, og ikke stort kortere er vi derfra, hvis den standser om et Aars Tid eller saa, thi Forholdene vil ogsaa i